EŞQ

Eşq
bir yuxu
bürüyüb dünyanı.
Gözlər
görmür həqiqəti
qulaqlar
haqqı eşitmir.
Ayaqlar
gedir qarasına,
ilanlar
çəkinə-çəkinə
girir yuvasına.
Yağan
qardı, ya yağış,
bilinmir-
heç
ayağın altı belə
görünmür.
Eşq
hüdudsuz bulud
sarılıb göylərə
sıxlaşır ağır-ağır.
Kənarda duranlar
heç
özü də bilmir,
niyə darıxır...

ÜÇ AN

İki pəncərə var
otağımda.
Elə bilirsən,
pəncərədən düşür
otağın içiğı.
Bəs ürəyim,
gözlərim?
Küncləri axtarır əllərim
nəyinsə ümidiylə.
Elə bilirsən,
əllərimdir
axtaran qaranlığı.
Bəs hənirtim,
səslərim?
Yuxudan oyanır gecə,
vurnuxur.
Elə bilirsən,
itiyini axtarır,
bəs gözlərim,
səsim,
dəcəl nəvələrim?..

TƏNHALIQ

Yuxarı qayalıq,
aşağı çay.
Şüşəsiz pəncərəsi
çaya açılan
sahibsiz daxmanı
səs-küy alıb başına.
Xoş ahəng
cəlb eləyir
buralardan ötəni.
Qəribədir,
bu çalçağırda-
nə yuxarida,
nə də aşağıda
yada salan,
soraqlayan
olmadı məni...

SƏRXOŞ GECƏ

Yuxusu
dağılan gecə,
əlindəki qaranlığı
su kimi içə-içə
gəlir
mənə tətəf.
Məni də qatıb
barmaqlarının arasından
süzülən qaranlığa
udmaq istəyir.
Uzaqdan
duyuram bunu,
gecənin
sərxoş olduğunu...

TƏRAVƏTLİ SƏMA

Sübhün şəfəqi
dəydi çaya
şöləsi qalxdı.
Quşlar
dilə gəldl,
səsi qalxdı.
Onda gördüm
hər gülün,
hər çiçəyin
titrəyişi
bir özgə aləm.
Ruhum
uçmuş bədənimdən
oynamada!
Xoş,
təravətli səmada !...

GECƏ ŞEİRİ

Mən səndən
doymadım,
dəniz,
şirin yuxular kimi.
Axıtdın sularda
yorğun ruhumu
sərxoş
duyğular kımı.
Döndüm yosuna,
balığa...
Bilmirəm daha nəyə?
Bir də,
bir də gördüm ki,
dönmüşəm
əlçatmaz,
ünyetməz ayrılıqlara,
qarışmışam sulara...

YAZ SƏHƏRİ

Ayağını
asta qoy
çəmənlərin bəzəyi
gülün, çiçəyin üstə.
Əzilən bir ləçəyin
ayaq saxla səsinə.
Gur yağışa
sinəni aç,
qoy oxşasın ryhyny.
Sübhün şehi
tymar çəksin telinə.
Ləpirlərin-naxışlar,
gör necə də
könül seçər,
göz oxşar...

QƏRİB GÜN

Çoxdan,
lap çoxdan-
bəlkə də uşaqlıqdan
bu qədər
gəzməmişdim meşədə,
elə
yamacda, döşdə də.
Meşəni bölüb keçən,
daşları dilləndirən
çayın qırağında-
lap yaxınlığında
şırıltının səsini
layla bilib yatdığım
o qərib gün
nədənsə,
qəfil düşüb yadıma.
O qərib günün sədası
çox uzaqdan gəlsə də,
Günəşli çalarıyla
yeni
rəng qatıb həyatıma...

DAHA QISA

Bu yarpağın yaşıl,
naşı vaxtı olub həyatında.
Sınamışam bunu
ötən illər ərzində-
həyatımda.
Bu çiçəyin
qönçəliyi
qətrə-qətrə ətirlənən
şehli vaxtı yadımdadır.
Ləçək-ləçək olub
küləklərə qoşulan vaxtı da
Ömrümün
çılğın çağları,
xəyalımı
arandan dağa uçuran
gözəl anları
unudulub nədənsə.
Azalıb gediş-gəliş,
günlərsə,
daha qısa...

İGİD ANASI

Yanımdan ötən
bu gözəlin
gözlərində raldımı şəklim.
Yol verin,
yol verin siz ona,
qarşısından çəkilin.
O,
bu günün çiçəyi,
açıq, aydın səması,
ürəkləri oynadan
bir ilahi duası.
Allah,
Allah!
Özün qoru bu mələyi.
Bəlkə də o, mələk yox,
üzümüzə açılan
xoş sabahlarda,
yurda dayaq olası,
neçə igid anası...